

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS SAVIVALDYBIŲ INFRASTRUKTŪROS PLĖTROS
ĮSTATYMO PROJEKTO (TOLIAU – ĮSTATYMO PROJEKTAS) (TAP NR. 19-302(4)
(TAIS NR. 19-8317)**

2019-07-02 Nr.NV-1920

Vilnius

Įvertinę Įstatymo projekto, patikslinto po svarstymo 2019 m. birželio 26 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybės pasitarime, atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

Patikslinto Įstatymo projekto 12 straipsnio 5 dalyje numatoma, kad Savivaldybės infrastruktūros plėtros rėmimo programai (toliau – Programa) administruoti (įmokų surinkimas, panaudojimas ir ataskaitos apie jų panaudojimą pateikimas, *savivaldybių administracijų valstybės tarnautojų, atliekančių savivaldybės vyriausiojo inžinieriaus funkcijas etato finansavimas*) skiriama iki 5 procentų prioritetinės ir neprioritetinės savivaldybės infrastruktūros plėtros lėšų.

Toks siūlomas teisinis reguliavimas kelia pagrįstų abejonių dėl galimybės teisingai atlyginti už savivaldybės vyriausiojo inžinieriaus atliekamas funkcijas užtikrinimo, nes praktikoje galima situacija, kai Programoje nebus pakankamai lėšų, kad iš Programos būtų galima mokėti pastovų atlygį vyriausiajam inžinieriui, kadangi šios programos lėšų apimtis tiesiogiai priklausytų nuo investuotojų į Programą mokamų įmokų. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas yra pažymėjęs (pvz., 2004 m. gruodžio 13 d. nutarimas), kad pagal Lietuvos Respublikos Konstituciją negali būti tokios teisinės situacijos, kad valstybės tarnautojui, kuris atliko pavestą darbą, už šį darbą nebūtų mokama, būtų mokama ne nustatytu laiku arba mokama mažiau negu priklauso pagal įstatymus ir jais remiantis išleistus kitus teisės aktus. Įstatymų leidėjas, išleisdamas įstatymą (kitą teisės aktą), kuriam įgyvendinti reikalingos lėšos, turi numatyti tokio įstatymo (kito teisės akto) įgyvendinimui būtinas lėšas, jis negali sukurti tokios teisinės situacijos, kai išleidžiamas įstatymas (kitas teisės aktas), kuriam įgyvendinti reikia lėšų, bet tokių lėšų yra neskiriama arba jų skiriama nepakankamai. Be to, atkreiptinas dėmesys, jog Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 30 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad savivaldybės taryba tvirtina savivaldybės administracijos struktūrą, jos veiklos nuostatus ir *darbo užmokesčio fondą, didžiausią leistiną valstybės tarnautojų pareigybių ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis ir gaunančių užmokestį iš savivaldybės biudžeto, skaičių*. Taigi, savivaldybės administracijai įsteigus vyriausiojo inžinieriaus pareigybę turėtų būti užtikrintas ir nuolatinio darbo užmokesčio už šiai pareigybei priskirtas funkcijas mokėjimas iš savivaldybės tarybos patvirtinto darbo užmokesčio fondo.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūlytina tikslinti Įstatymo projekto 12 straipsnio 5 dalį, numatant ne privalomą įpareigojimą, o galimybę vyriausiojo inžinieriaus funkcijas atliekančiam asmeniui visą ar dalį priklausančio atlyginimo mokėti iš Programos lėšų. Be to, siūlytina įsivertinti, ar nebūtų tikslinga išskirti, kad Programos administravimui (įmokų surinkimui, panaudojimui ir ataskaitų apie jų panaudojimą pateikimui) galėtų būti naudojama ne daugiau, kaip 2 proc. Programos lėšų (kaip ir buvo numatyta ankstesniame Lietuvos Respublikos Vyriausybei pateiktame Įstatymo projekto variante), o apmokėjimui už vyriausiojo inžinieriaus funkcijų atlikimą – iki 3 proc. programos lėšų.

Taip pat pažymėtina, kad nei Lietuvos Respublikos darbo kodekse, nei Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme, nei Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatyme nėra vartojamas terminas *etatas*. Siūlytina Įstatymo projekto 12 straipsnio 5 dalį tikslinti ir šiuo aspektu.

Teisės grupės vyresnioji patarėja

Eglė Izokaitytė